

V. ÉVFOLYAM
Megjelenik
minden vasárnap
Ára 3 hóra 1 ft. 50 kr.

Az előfizetési pénz a
KIADÓ - HIVATALBA
városháztér 6. sz.
alá küldendő.

Pest, május 28-án
1871.
22. szám.

GYŰJTŐKNEK
öt előfizető után
tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda:
Városháztér 6. sz.
Ide küldendő mindenféle kéz-
irat, mely Ludas Matyi-nak
van szánya.

Boldog pünkösd iünnepet a magyar nemzetnek.

P ü n k ö s d ü n n e p é r e .

... És lön sebesen zugó szélnek
Szerteható zendülése!
És lön a dobogó szivnek
Szokatlan felhevülése!
És lön folyása szabad szónak,
Zengett a nyelv, miként a szél ...
Egy kis, — de bátor, hős csapat
A világ ellen harcra kél!

Erkölestelen, hitvány, megromlott,
Beteg, elsülyedt a világ ...
A lelkek setétségben ülnek,
Nincs — mi feléssze — világ.
De lön sebesen zugó szélnek
Szerteható zendülése,
Lön a fendobogó szivnek
Szokatlan felhevülése!

Bár nincs a mester! eltávozott,
Övedztetvén diésóséggel ...
Eltávozása lett, mi össze-
Köté a földet az éggel!
Az íg é r e t beteljesedett,
Hogy a sebes szél meg zendült,
Hogy a tanítványok fejére
Kettős tüzes nyelv oda-ült!

És szólt Péter: vetkőzzétek le
A rút sötétségnek mezét,
Szólt igazán, szóllott szabadon
Hős szivére tevén kezét!
Nem az a Péter vala már ő
Ki a három kakas-szóra
Megtágadá az urat, midőn
Közeledett a gyász óra!

Más lelkiület élt már keblében
Megzendülvén a sebes szél . . .
A tömeg forri, zúgott, lelkesült,
Mint hadsereg mely harezra kél!
Tán részegek?! mi ez?! még ilyet
Nem tapasztaltunk ezelőtt . . .
S meghajtá három ezer, az nap
Fejét a keresztviz előtt.

És támadának a kövekből
Fiak, hősök, tanítványok,
Meváltozott a szív az elme,
Saulokból lettek Pálok!
S bár egymásután elhulltanak
Zsarnoki csapások alatt! . . .
De a zászló leng, és a szent ügy
Századról századra halad! . . .

Dicső öreg! ott távol messze
Az idegen földnek ölén . . .
Nem látsz-e hasonló tüneményt
Áldott életednek egén?!
Nem emlékeztet-e a pünkösöd
Hasonló nagy jelenetre?
Midőn egy haldokló nemzetet
Keltet szavad uj életre!

Erkölestelen, hitvány, megromlott.
Beteg elsüllyedtek valánk,
Körülöttünk ezer ellenség, —
Áruló, — hitszegő, — falánk!
Setétségben ültek a lelkek.
Rabszolga volt a nemzet, nép . . .
De lőn sebesen zugó szélnek
Zendülése, — s Péter kilép . . .

Szabadkai életképek.

XVII.kép

Keresztyén magyarázat.

Csicsiri: Mond meg nekem kedves Borsika
hugom, hogyan értelmezéd Krisztus ama fanát: **a ki téged
kövel, te azt viszont kenyérral?**

Borsika: Hát csak úgy édes bátyám! hogy miu-
tán Lénárd Máté a restauráció után: haszontalan
munkakerülő „proletáriusnak“ nevezte a népet,
mely őt polgármesternek megválasztá; most meg restau-
ráció előtt a nép esupa keresztyéni viszonzásból nyilván-

És szöll — Te szóltál tüzes nyelven
Mely gyújtott, lángolt, szikrázott
A velők oszlásáig hatván
Egy egész népet felrázott!
Nagyobb csudát tevéél mint Péter!
Kétszázezer esküdt égre . . .
S hajtá oda lángszódra fejét
A ma szent vérkeresztiségre!

Vásár vala. — Kaszát vett a nép,
De nem vivé békén haza,
Fegyveréül élesítetté,
Mert ez zengett: hi a haza.
Zengett városon, falun, pusztán,
Ha még egyszer azt izeni:
— Nem marad más csak asszony, öreg,
Mindnyájan el fogunk menni!!!

És támadának a kövekből
Fiak, hősök, félistenek!
Kik világra szóló hallatlan
Nagy csudákat miveltenek.
Mi ez? kérdénk, tán az édes bor
Ó nem, . . . a Te szavad zendült;
Mint sebesen zugó szél, vihar,
Melyre a szív kigyult, hevült.

Dicső öreg! vajjon lesz-e még
Zengő szódnak zendülése?
S zengő szódnak zendülésére
Honfiszivek hevülése?
Mit olvasol a csillagokból?
Mit mutat az isten ujja?
Ó mondd, mikor zenghetjük ismét
Alleluja! Alleluja!!

Nagy Bögös.

nítsa őt: derék hazafiának és alkalmas tisztviselőnek, s
ha a szükség úgy hozza magával, lépjen, közbe Tóth
Vilmos miniszternél, hogy nevezze ki bácsmegyei főis-
pánnak.

Csicsiri: Talán sok is lenne egyszerre a megye
főispánság?

Borsika: Ugyan mikor volt feneke a „barát-
zsáknak“?!)

*) Pater Szömörcesenyi krónikájából.

Fölhívás

☛ Az egyedül idvezítő csalhatatlanság nagy nevében. Amen. ☛

Buzgó, szerelmes és üdvözülni óhajtó hiveink!
Az urban szeretett juhaink!

Szent megboszankodással esett tudomására idvezülendő kegyes társaságunknak, hogy ti a földi sanyarusággal küzdő emberek! minéműek az árviz, tűz sat. károsultak számára 30—40 ezer forintoként adakoztok, s ugyanakkor állittatok Bazár s másvilági haszontalanságot, hordván oda halommal a pénzt, egy szivarért 50—100 s egy esőkért 1000 forintokat adván, — mikor a „mindenéből kifosztott de az átkutatatlan bölcsességügöndviselés továbbiintézkedéseit szent nyugalommal váró szentséges atya oly nagy mértékben reá van szorulva az az általatok elég jól ismert Péterfillérekre, miket ezelőtt a mi szerelmes fiunk és famulusunk Lonkay szent Antal gyűjtögetett számára, építvén ugyan abból magának is egy szép kétemeletes házat Pesten, a zöldfa-utczában: — most tehát szivetekre vevén a mi kegyes atyai példánkat, intéseinket, siessetek a mindenéből kifosztott szentséges atyának lapos guta által megütött erszényét hovahamarább záporosóként hulló péterfilléreteik (száz forintos bankó alakban is elfogadtatván e fillér) által megtölteni; bőven részesülvén ez által az egyedül idvezítő cath. anyaszentegyház által adományozni szokott szent malasztban s végkép lecsepült csalhatatlan szent atyánktól nyerendő apostoli áldásban.

Ezen kegyeletos és kenetteljes felhívásunkat kegyes társaságunk hivatalos közlönyében a Ludas Matyiban a midőn tudotokra adnánk, buzgó és malasztteljes szent óhajtással vagyunk

a pesti cath. casinó megbizásából

Páter Tritytroty m. k. elnök.
Páter Makutyi m. k. jegyző.

Dicsériáda!

Magyarhon legszebb leányához

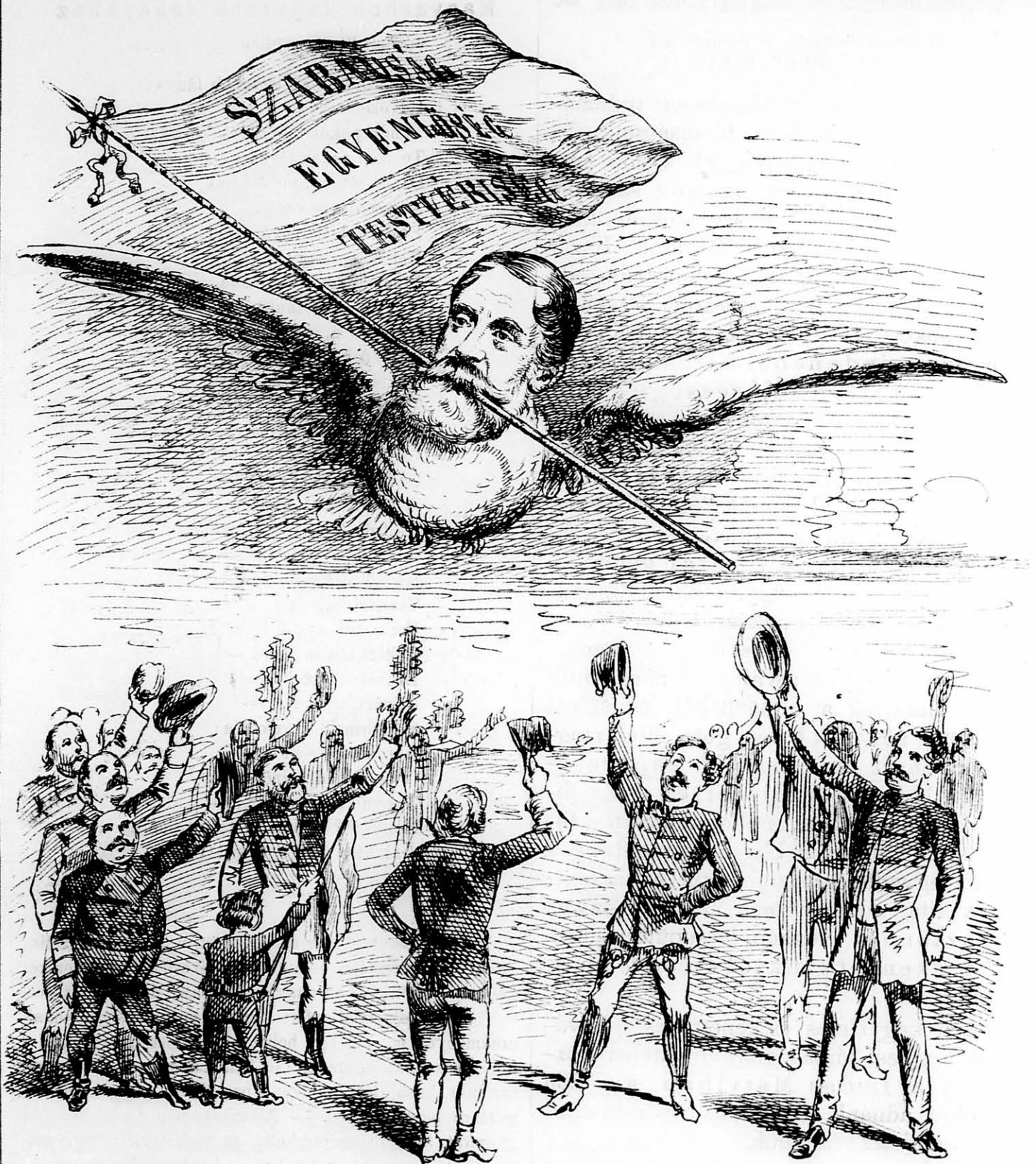
üdvözlettel piros-pünkösöd napjára.

Magyar honnak legszebb lánya!
Üdvözölve légy!
Ronda pókok s hernyók között
Te szép arany légy! —
Oh ha látnád, minő bájos
Angyali szép vagy!
Fejdiessednek sugárzata:
Hetedéig nagy! —
Homlokodon a barázda,
Tejszin-ezüst láncz, —
Piszegésed, sziszegésed:
Szabadsági táncz. —
Kékre ütött arcod színe,
Mint azuros ég!
Kancsal szemed hályog foltja:
Csillagakint ég. —
Pisze orrod rut szümölese —
Gyémántozott gomb, —
Melled görese, hátad pupja:
Aranyhomok domb. —
Hasad éhkin-horpadása:
Tündéri kéjvölgy, —
Fonnyadt emlőd, tejjel, mézzel
Töltött büvös főgy! —
Lábaidnak görbedése:
Szivárványos iv, —
Saskörmeid karmolása:
Honszerető szív
O ha látnád, minő bájos
Angyali szép vagy!!! —
Hogy ne? — hiszen Magyarhon uj
Alkotmánya vagy!!!

Huhu.

A Ludasmatyi már egy év előtt, u. m. 1870. martius 13-án 11-ik számában bemutatta az olvasó közönségnek két képben — mikép kotyvasztja Horváth minister a törvényeket, a sok mindenféle commentárokból; ugy annak credményét is, t. i. egy bohóczot, ki hosszú orrt mutat a minister szakács urannak; és lám a konyvasztásból oljan fordított kása lett, melyet a becsületos magyar ember gyomra be nem vesz. — A szakács pedig a kóstolásnál gyomrát annyira megterhelte az emészthetlen kotyvasztással, hogy most is beteg bele; s kéntelen fürdőre menni, — és annak feltalalását, élheterlen kuktáira Horváth Döme, Halmossy Endre, Hoffmann Pál és Szilágyi Virgilius urakra kellett biznia.

Pünkösdi

1848-ban a pünkösdi szent lélek ilyen galombformában jelent meg a magyar embernek.

galambok.

1871-ben a pünkösdi szent lélek ilyen formában jelent meg az osztrák-magyaroknak.

Hasli Mózes thodomángyos, pholithikális és külthüi levele.

Matyilében!

Fox the nekem mámost — a mint az én levelét megkhapud mundani:

„Ühüm! írja már a Hasli, fogom én magamnak az ü thullábul publithikális dulgukról thudomását venni, ühüm, majd mingyán thodom phárizsi chumitérul khölönös dulgukat, mikhet a Khubi jerek pher phassion, djenerü leveleben haza thudósittyá “

Phedig bizun eshaludulsz khedves barátom! menthöl khevesebbet irhatom külföldi dulgukról, mivel — hálo isthennek — a Khubi jerekhet — a mi nekhem vult thelegráfja — szerencsésen haza khaptunk.

Irum thehát most nekhed egyebekről.

Edj este, hodj fontholak a khüczüt, és mázsálok a czukhoros gyárba a szároz esuntukat, hát csak belépi hozzám edj djenerü szép franczia huszár phirus khéppel, fekhete phündürkhüezüt bojusszal, s ujan siru rivu ezöst sarkhantyóval, hodj én csak khesztem bámolni, és gundukuzni egy: ez már khatuna, illen nem van Ondrásinak. Ogyan miért gyötte, tholánthán nem akarja engemet kaphitányus oraságnak regiment bele verboválni?

Hát míg in így gundulkhuzuk magában, egyezer eshak elkhezd a katuna jerek volomennyi khezét felém szhét therjeszgetni és mondani: tá th e l e b e n !

Phersze ekkhur én is megtismertem a Khubit és — váj! khiálthuttam asszonság feleségembő ujan khemén hangon, hodj az ablakuk is mind megreesegthék belé:

Khüm saj Rükfheleleben! haza gyötte magát a Khubi jerekhed az aranos franczia khopitá.

Akarsz the thodni Matyilében! mithüérténte akkur mi nálunk? Akarsz the thodni egy nagyezertü esalárdi — vagy akarok mundani, esalándi jelenségét szerelmethes szivek thalálkhuzásából? Phersze nem. Nem is beszélem errül semmit, eshak angyit hodj: a feleségem asszonság ürümében eláljolta; osztán mögén fülájolta, süit thalán thán harmaczor is megprubál esztet, ha khi nem lépi és és nem félt az ü fejét a beveréstü a kunyhábo, a minek tegläbu hattam a flasztherját mustanábo khiphádimenthumuzthatni.

Nem is khel mondanum, hogyan gyüttek huzzám mingyán thekintéles vendégek a Khubi látugatásáro. Mingyán ott ttermették a Shájem Simun, Eliasz Vizele és Khájem Fülöp oraságok' és isthea thodja khicsudaságuk, hodj hallgassák edjkhemin khatunát izraelbül, a mi gyütte iphen most haza a nagy világ látugatásából.

De aszthat khel mondanum, hodj hozta magával a jerek edj fhinum, mundhatni, retthenethes fhinum (már aszthat nem thodok, hodj lánság-e vagy asszonság) fehér személt is.

O, ha én lerojzolnék neked Matyilében az ü djenerües szépségét, bizun isten ürümüden nem thodnád alunni a the éeczakai álmában.

Gyüngyvirágus bukhur, phünkösti szép ruzsa,
Majd mikhur virulják, veszik phéldát rula.
Szivárván megbámol szümtüldükhét láthom,
Hodj edj szhép khorikhát arrul prodokháljon.

Thiszta fényes kék ég eshodál az ü szemét
Csillag ragyugásó ehö khépest — szemét:
Ha élne most Dóvid a menekshés khirál,
Váj! de vizezné a Hasli Khubinál.

A Khubi jerek asztat állit, hodj ü ugy szükhthetett el eszt a szép hebroni rózsát; de én asztat nem akarok hinni, mert hodj elalodták, khibunthuttam neki boyerkháját, és meg nészthem b o d j e l á r i s á t, és észre vetthem, hodj abban nem van plinze. Ugyanezért thonáeshultham a jereknek, hodj ereszzen ütet asszon khisasszuságot haza, mert nadjon thalálnak gyászülni ütet otthon szegen szülek.

Khölönös, hodj mikhur van nálom bultba franczia kisasszon menjem, hát vendégeknek hajthugat magát és ogy beszéli: „bonesur, bonesur.“ Én asztat hiszek, hodj akarja ü varni valami bonesur-féle roha darabut, és várok is nagyon, hodj mikkor khéri má thülem gyöszöt thöt és czirnát.

De mámost már szóljonk edjébrül is.

Hallók, hodj a hunvéd menházát nem sukhára khezdenek épitheni Phesten, és hodj már mégis ecczer valahára thürténik valamit e thárgyában.

Khérem tégedet Matyeleben! thegyed inditványuzásbo, hodj mikhor falát épithenek nogyszerü hunvéd-épületnek. fulyusuba bele emeljék fénjes nagy márván khöveket, és ezekre drágo aranjos betökkel irjanak fel minden e hozában bitufa és gulyü álthoi khivigzett martyrumus hazafiaknak ürük thiszteletre milthu nevekhet. Igen, mert ezek a szeginek nem eshuzhattyák be a nagy histhuriábo s így a nagy hálásutudokthol névjegyzéknél egyébbel khi nem fizettethetnek. Én ugy látok, hodj amit itt javasolom, becsöletbeli tharthuzás, még phedig angyival inkhább is az mivel mai idüben:

Mig a diesü hunfi jelthelen sirjában
Mesztelen alussza marthyri álmokhat,
Csavargu thudtiák khuresmába vett sebét
Khevel büszkeséggel mint hunvéd bematot.

S mig az igaz hunfiérdem meggyolázva . . .
A hazaáruló khitüntetésben él,
Van jó hivatala vagy zsiros nyugdija,
— Csak a béna hunvéd számára nincs khenyér.

S khészöl, nagyban kkészöl minden szent nevére
— Mit ugy emiegetik — a feledös fátyla,
Melyet Ondrási ór mameluk thábura
E gonosz idüben szorgalommal gyártya.

Iphen most olvasok újsági lapokból, hogy recsegik és ropogják a miniszteriális székek, készülnek az üsszedülésre. Nem csodálok én esztet, hisz az a fa, melből a székeket kifaragták, a Bak jegyben vágatott, s e miatt a pruvizuriumféle szü anygira megürlüt azokat, hogy még a legkhisebb alkutmángyosság terhit sem bírhatták.

Hallok, hogy valami Jekkefalosi pöspök óraság, midün Paulel miniszthör orasághul fhül szhulithatott volna, hogy ne tegye az urszág thürvéneibe ötkhözö lépéseket, s ne hirdetgesse phápha csalhatatlansági dugmát — kezte henezegni, és nevezett minisztheri oraságnok csak úgy beszélni mint khucsis a lunak. Ebbhül eshak asztat kipéldázok, hogy lágy phásztur előtt gypajot rezeli a farkhas. Hej, ha én lethem volna bizunus miniszthariális oraság személében, s szóltha volna nekhem egy az a phap, bizun isthen egy csapun vágthom volna . . . vadj akharuk mundani: csapun phoftam volna ütöt, hogy soha sem lette volna belüle Jekkel, hanem Nyekkenfalosi.

Dixi et salvavi animam meam.

Hasli Muzes m. k.

mindenphéle thodományos, phulithikális kültüi levelek írója és madjar izraelito natorál puét.

Nyilt szó a helyzetről.

Inog tehát a bársonyszék,
Nem tarthatja a közös ék.
Látni, hogy csak férczmü volt.
Hijába! minden ámitás
Megdölt már a nagy számítás, —
Nemzetünkre ez nagy fölt.
Jobb lett volna, nem egyezni,
Mint ilyeténkép végezni.
Haza bölese! te neked.
Mamelukok nagy tábora
Kiket elaltatott pora *)
Hivatal, rang s egyebek.
Én azonban bizton hiszem,
S nemzetemről fel is teszem
Nem fog legyőzöttetni.
Jót a rosztól, szépet ruttól
Erkölesöt, erényt gonosztl
Megtud különböztetni.
Vigyázz azért nép jövőre,
Képviselőt nyakrafőre
Ne nyomjanak nyakadra.
Mert biz akkor megérdemled
— Nem használván saját eszed —
Hogy maradjál magadra.

Paksi.

*) Deák lapdaesainak pora.

Nyilt levél.

Viola Károly urnak Pesten.

Kedves testvérünk az urban! Mint a pesti kath. politikai casinó elnöke, van szerencsém uraságoddal tudatni, miszerint, azon bokros érdemeket, melyeket Ön már két ízben, jelesen tavaly Ó-Budán a kofa-kravalnál, az idén pedig Posonyban a spiritussal leitatott részeg tótok élén az egyedül üdvözítő ultramontanizmus roppant előnyére kivívott, — a pesti katolikus politikai casinó örvendetes tudomásul vevén, önnek ezennel kedves testvérünk az urban nagylelki alázatossággal és keresztyéni buzgó áhitattal, testvéri szives üdvözlétét küldi.

Egyszersmind van szerencsém a pesti katolikus politikai casinó közgyűlésének jegyzőkönyvét másolatban /- alatt alázatos meghunyászkodásom mellett ide csatolni.

Gróf Czih-ráki,

elnök.

A pesti kath. politikai casinó jegyzőkönyvének hihetetlen másolata

„Viola Károly ur a kath. mozgalom körül újabb érdemeket szerzett magának“

Hogy az eredetivel szóról szóra megegyez, bizonyítom

Hegymögi Ferencz,

jegyző.

Egy kis kóstoló

Véninger jezsuita páternek az apácák templomában a spiritualismusról tartott épületes tanításaiból.

„Keresztyén atyámfiak! az ég kegyelmének tagadhatatlan jeleit gyakran tapasztaljuk. Így tapasztalta egy halálra ítélt gonosztévő is.

Ezen halálra ítélt gonosztévő nagyon megbánta bűneit s mikor vesztetni vitték egy szüz Mária szobor mellett kellett elhaladni. Az isten anya szobor elkezdett a bűnös felé integetni, úgyhogy a hóhérlegények kénytelenek voltak hozzá eresztetni a bűnöst, a mikor is a szobor átölelte s oly erősen szoritá magához, hogy a hóhérlegények nem bírták többé a szent szüz szobortól elszakítani a bűnöst. Megkellett neki kegyelmezni az ég kegyelmének e tagadhatatlan jelére.

Azért bánjátok meg ti is bűneiteket sat.“

Hanem páter Véninger már azt azután nem mondta el, hogy ha a hóhérlegények elnem tudták szakasztani szüz Mária ölelő karjaiból azt a bűnöst elereszté e szüz szobra midön a hóhér legények elmentek. ?

A „Divat“ 8-ik száma 58-ik lapján Wohl Janka tolla után ezen sorok olvaskatók:

„Midőn az alkotó teremtő
Hatalma véghatárin állt,
S a fájdalom csirája ellen
Sem óvszert, sem irt nem talált,“

Tehát egy hölgy fedezte fel, hogy az isten hatalmának is van véghatára.

Telegramm.

Bécsből küldé egy dolegatyus édes papájának.

Kedves papám! Engemet is kikandikált gróf Andrássy igazságügyminiszterségre, hanem Deák bácsi azt mondá: hogy végezzem előbb el a jogot, majd azután meg-tétet miniszternek. Üdvözlöm a kis bivaj borjúkat, csak jól meghizlalja őket papa a jövő választásra.

Semmiczei Ödörke.

Telegramm a más világról.

Simor János herczeg primás urnak, méltatlan utódunknak.

Fráter! canis tóta mater! nem tudtok vigyázni, hogy az akadémiai választásoknál legalább az egyik elnök igazhíttú pápista legyen; lám most mind a két elnöki szék eretnek kálomistával van betöltve. Többet feltételeztünk volna rólad. Kursztot úgy elfogta a csuklás, a mint a hirt itt meghallottuk, hogy rögtön két pohár Szeidlizport kellett innia. Reméljük, hogy anti-dózisról csak fogtok gondoskodni!

Scitovszky m. k.

Zsiga posta.

Segrestyének: „Viola hős tettei Pozsonyban“ czimre keresztelt humoreszkeknek annyi hatása se lenne — ha közölnök — mint a szentelt viznek. Hogy ezen keresztes vitét a kapitányság Pozsonyból kiutasította, abban semmi viccz nincs, mert a rendőrség csak kötelességét teljesítette, midőn egy vallás izgatót ki toloncoztatott a városból.

Tök Jankónak. Nem jól rajzoltad azt a képet Jankó a Borszem Jankóban, a melyen kettő kártyázik, kettő uszik; a harmadik az igazi kártyás Palkó kimaradt a lugosból, öten kitettek volna egy klopiczki pártit, aztán meg kár volt vele nem várni addig, míg a mostani három fuldokló is révpartra ér, így aztán kikertült volna még egy preferancz kompánia is. Bizony Jankó nagyon leszálolt már a te agiód!

Szapuló Matyinak, Herkó Páter, Anti-páternek, az igazügy kortesének, Szittyának és Kis Bögösnek, no meg a Papirragónak is szól.

Szálljon reátok a pünkösdi szent lélek . . .
Világosítsa fel szunnyadó elmétek,
S teljes tudománnyal töltse be szívetek:
Hogy jövőre annyit ti ne strickeljete . . .

Előfizetési felhívás.

Hass, alkoss, gyarapíts, a haza fényre derül.

A „NÉPSZAVA“ a nép atyjának

Kossuth Lajosnak

magasztos nézeteit s politikai elvhűségét tekintve irányadóul: a tiszta demokratikus eszméknek legbuzgóbb apostola; hü őre és védője a nép jogainak; zászlóvivője a népszabadságnak, népuralomnak; tolmácsolója a nép érzelmeinek és panaszainak; uttörője a közművelődésnek; előmozdítója a népjólétnek; rendíten harciosa kedves hazánk függetlenségének.

Jelszava tehát: **Függetlenség, szabadnép, és önkormányzat!**

Előfizetési ár:

Évnegyedre 1 frt
Félévre 2 frt

Kiadóhivatal: **Pest, városháztér 6. szám alatt.**

Gyűjtőnek minden öt előfizető után tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Felelős szerkesztő : Főszerkesztő és kiadó tulajdonos
Mészáros-Hevesy Antonia. Mészáros Károly

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pest, 1871. Nyomatott a „Magyar Nyomda“ bettivel, (Lipót-utca 11. sz. a.)

Mészáros